

ھەندىك

ئامۇزگارى بۇ گەنجان

پېشكەشكەردىنى

علي خان

نوسىنە

جويرة هاني أحمد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ھەندىك

ئامۇزگارى بۆگەنجان

بىنسىكە سۇكردىنى

ئالى خان

نووسىنە ۋەھى:

جويرة هاني أحمد

۱۴۴۶ كۆچى

چاپى يەكەم

ماڦى لە بەرگرتنە وەسى بۆ ھەموو موسلماننیکە

بە مەرجى دەستکارینە کردنى

ناوى كتيب : ھەندىك ئاموژگارى بۆ گەنجان

نووسەر : على خان

نووسینە وەسى : جويرة هاني أحمد

دیزاینى بەرگ : ئیمان

دیزاینى ناو وەسى : www.ali-xan.com

شوینى چاپ : سلیمانى

سالى چاپ : يەكەم ۱۴۴۶ ك - ۲۰۲۵ ز

بۆ بینینی ئەصلى كتيبه بەسئوى قیدیۆ،

كامیڤرای مۆبایلەكە ە رووبكە ئەم باركۆدە:

پيشه‌کي نووسهر

الحمد لله رب العالمين، الهادي إلى صراطه القويم،
والصلاة والسلام على المبعوث رحمة للعالمين، وآله، أما بعد:

خوینهری هیژا: هه‌ندیك ئامۆژگاری و بیرهینانه‌وه‌یه،
له‌یه‌کینک له ماله‌کاندا له‌سه‌ر داوای بریایان پیشکه‌شکراوه، سه‌ره‌تا
ئاراسته‌ی خاوه‌نه‌که‌ی کراوه پاشان ئه‌وانی تر. له‌راستیدا من
هیچی تیدا نابینم، به‌لام ئه‌وان پیمان وایه کاریگه‌ره و به‌سووده،
جا دیاره له‌ستری خوا ده‌روانن، که جوان ده‌یینن، قسه‌کانیش
به‌سوود ده‌بینن. داواکارم له‌خوا‌ی گه‌وره بیکاته مایه‌ی سوود و
که‌لك و له‌تاوانمان خو‌شبییت و به‌ر به‌زه‌یی خو‌یمان بخت و
ئه‌وانه‌ی ده‌یلین بیکاته به‌لگه به‌ده‌ستمانه‌وه.

داماوی لی‌بوورده‌یی خوا

عَلِي خَاتَم

۱۰ شه‌والی ۱۴۴۶ کۆچی پیروز به‌رانبه‌ر ۸ی نیسانی ۲۰۲۵

ئامۆزگاری و یادخستنه وهیهك بۆ گه نجان

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على رسول الله
الأمين، وعلى آله وأصحابه وأتباعه وأحبابه، أما بعد:

بهريزان، له سهه داواكارى خوتان ئەم وتانه تان پيشكهش
ده كه م، ئەوهى كه هه زده كه م له خزمه تاندا باسى بكه م برىتييه له
ئامۆزگارى بۆ گه نج، هه زيشده كه م ئامۆزگارىه كه زيندوو بىت و
ئەمپۆ گه نج پيوستى پىيىت.

هه لبهت قسه زوره، پياو گه ر بيه ويىت ئامۆزگارى گه نج
بكات له وان هيه به «ده» كاتزمير ئامۆزگارىه كهى ته واو نه بىت و
هيشتا هيجى نه وت بىت، نه ك له بهرئه وهى قسه زانه به لكو
له بهرئه وهى گه نج پيوستى به زور باس و خواس و قسه و
ئامۆزگارى هه يه.

جا ئەوهى كه من ئامۆزگارى نه فسى خو مى سه ره تا و پاشان
ئامۆزگارى هه ر گه نجىكى دلسۆزى پىده كه م، برىتييه له:

یه که م: ته قوای خوای گه وره:

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ﴾ [النساء: ۱۳]. واته: «سویندیت ئاموژگاری خاوه ن کتیه کانی پیش ئیوه مان کردووه و ئاموژگاری ئیوه ش ده که ین به ته قوای خوا».

ته قوای خواش وه کو ئیمامی عه لی ده لیت بریتیه له: «الخوف من الجليل، والعمل بالتنزيل، والقناعة بالقليل، والاستعداد ليوم الرحيل». واته: ترسان له خوای گه وره و، کارکردن به قورئان و، قه ناعه تبوون به که م و، هه روه ها خوئاماده کردن بو پروژوی دوایی و پروبه پروبوونه وهی خوای به رز و بلند.

ته قواش له «وقایه» وه هاتووه، واته خو پاراستن، له شه رعدا هه ر به کورتی بریتیه له پاریز خستنه نیوان خو ت و توریهی خوای گه وره. پاریزه که ش به ئه نجامدانی فه رمانه کان و دوور که وتنه وه له نه هییه کان ده بیت.

هه لبراردنی سه رمه سقی چاک

واته گهنج پیویسته قودوه و سه رمه شق و پیشه ننگ و پیشرو و
رابه ر و پیشه وا و ماموستا و چاولیکه ریکی چاک و نمونه یه کی
هه ره بالآ و چاکی هه بیت، چاوی لیبکات.

یه که م پیشه ننگ و رابه ر و نمونه ی هه ره بالآ و چاکیشی
ده بیت په یامبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بیت. پاشان له هاوه لان و پیشینان و
پیشه وایان و چاکان.

ده بیت که سیک بکه یت به رابه ر و نمونه ی هه ره بالآ و
چاکی خۆت و چاوی لیبکه یت.

که واته دوو خالمان باسکرد، بوونی پیشه ننگ، هه روه ها
ده بیت پیشه ننگه که چاک بیت و نمونه ی هه ره بالآ بیت.

جائه گهر پیشه ننگت نه بوو زوو پاشگه زده بیتته وه و زوو
ده گوربیت و زوو تیاده چیت.

ئەگەریش خراب بوو، زوو خراب دەبیت و زوو
تیدەكەوئیت.

لیرەشەوہ گرنگە گەنج فیربیت ریز لە پیشەنگە چاکەکان
بگریت، دەمی بەرەلا نەکات بە قسە پئوتنیان، با پیشەنگە که
مامۆستایەك بیت و که موکورتی هەبیت، مادام کۆمەلێک گەنج،
هەندیک کهسیان کردووہ بە مامۆستا و پیشەنگی خویان
دەیانەوئ لەرێیانەوہ خزمەت بە دینەکیان بکەن خزمەتیکی
درووست، رێگری ناکریت، بوونی هەندیک هەلە و که موکورتی
لە هەندیک لە پیشەنگەکان شتیکی حەتمییە و چونکە مرۆف
مەعصوم نییە، لەتاوان پارێزراو نییە «کُلُّ ابْنِ آدَمَ خَطَّاءٌ» «هەموو
ئادەمیزادیک زۆر هەلە دەکات».

له بابته خيلافييه كان دلفراوان بن

خاليكي تر كه ههر په يوه سته به خالي دووهمه وه: چاوپوشي
بكن له زوريكي ئه وه له و كورتيا نه ي پرووده دن له بابته
ئيجتياديه كان، مادام ئيجتياديه پويست ناكات جيقلدانتان
بچووك بكنه وه.

ئه گهر دلفراواني نه كريت له بابته خيلافييه ئيجتياديه كان،
ئه وا كيشه ي گوره پرووده دن وهك پروويانداوه.

له وتی وتی دوور بکه ونه وه

خالیکی تر که ههر په یوه سته به خالی پیشووه: له وتی وتی
دوور بکه ونه وه و وانه ش لای ماموستایه لیک بخوینن که قوتابی
فیری قیل و قال و غه یبهت و تانه و ته شهر ناکه ن، لای
ماموستایه کی ره بانى و خواپه رست دهرس بخوینن که قوتابی
فیری زانست ده که ن، فیری کرده ی ده که ن به زانست، له
ماموستای ره بانی وه پیش ته وه ی فیری زانست بن فیری
کرده وه کردن دهن، پاریزگاری ده که ن له نویژه کانیان، فیری
ترسان له خواتان ده که ن، دوورده که ونه وه له حه رام، له خواردنی
مالی خه لک به ناهه ق... تا کو تایی.

دوورکه و تنه وه له تووندپره وی و شلپره وی

ههروه ها دوورکه و نه وه له تووندپره وی و شلپره وی؛ له شلپره وی که سه رتان له داتاشینی دین و ته نازولات و که مته رخه می و سووگرتنی دینه وه دهرده کات.

ههروه ها له تووندپره ویش: که سه رتان له ته کفیر و ته فسیق و ته بدیع و ته جریحی به ناهه قی خه لک دهرده کات، به لکو سه پقالی علم بن، علم خوئی بوخوئی زور بابه تت بو پرونده کاته وه، علمی جهرح و ته عدیلش علمیکی پیروزه، به لام پیویسته به شیوازیکی ته ندر و وست قسه ی تیدا بکریت، له لایه کی دیکه وه هه ندیک بابه ت هه یه نابیت تیکه ل به بابه تی جهرح و ته عدیله کونه که بکریت، چونکه دهرونه ژیر فه رمانکردن به چاکه و ریگریکردن له خراپه، نه وه ش شتیکی داواکراوه و پیویسته هه بیت. به لام که ورد ده بیته وه ته ماشا ده که یت ناو نیشانه که ی جهرح و ته عدیل یان فه رمانکردن به چاکه و ریگریکردن له خراپه یه، به لام له هه قیقه تدا فری به و دوو

بواره شهریفه وه نییه. به لکو شهره قوچ و ملبادان و زورانبازی و شهره دهست و شهره «من»ه.

له ههمان کاتدا فه رمانکردن به چاکه و نه هیکردن له خراپه بنچینه و بنه ما و یاسا و ریپسای خوئی هه یه.

ههروه ها ناکریت له سهر «تحقیق المناط» کیشمانکیش و شهره که له شیر دروست بییت، به لکو دلنیام هه ندیک له وانهی سه رقالی شهره ده نووکن له پرستهی «تحقیق المناط» تیناگه ن.

ئه وه به تانه و ته شه ریک نالیم به هه ندیک گه نج، چونکه من لیزه ئاموژگاری گه نج ده که م، ئامانجم ده ستگرتنی گه نجانه له کوران و له کچان، برابه کی خو شه ویست و به په رووش و دلسۆزی خو یان ئاموژگاریان ده کات، به لکو باسه که م له شهره شاخ دیت سه رباری نه بوونی زانست، چونکه مه به ستم له «تحقیق المناط» لیزه دا ئه وه بوو که هه ردوولا کوران له سهر فلانه شت که هه له یه، یان فلانه شت بیدعه یه، یان فلانه شت کوفره، به لام ئایا ئه وه حاله ته ی که تو و فلانه که س، یان فلان که س و

فلان کهس تئیدا راجیاوازن، تا چهند ئەو مەناطە موخەقەقە؟! تا
چەند بەدیھاتووہ؟!

هەر وہا مامناوہند بن.

دوورببنهوه له (ئيفراط و تفریط) له زياده‌په‌وی و
کوورت‌په‌وی، له تووند‌په‌وی و شل‌په‌وی، شه‌رع‌په‌وه، پيش‌تریش
باسکرا، هه‌روه‌ها له بیر و هزرتانیش په‌رگیر مه‌بن، له باب‌ته‌کانی
ئیماندا، مه‌لین: «هه‌موو کهس موسولمانه»، «کافر له‌سه‌ر زه‌ویدا
نییه»، «کوفر له‌فه‌ره‌نگی من نییه»! لایه‌کی تریشه‌وه: مه‌رۆن
دار و به‌رد کافر بکه‌ن، زۆربه‌ی موسلمانان به‌کافر بزائن، که‌وايه
داواکارییه‌که‌ی من چیه‌ له‌ ئیوه، به‌پیی قورئان و سوننه‌ت برۆن
به‌پ‌یوه، هه‌ر که‌س کافره، کافره، هه‌ر که‌س موسولمانه،
موسولمانه، سه‌ر زه‌وی هه‌مووی کافر نییه، هه‌موویشی
موسلمان نییه، ئەوه هه‌ر به‌کوورتی ده‌لیم بۆ برا و خوشکه
که‌نجه‌کانم، ئە‌گه‌رنا به‌شکو ده‌رفه‌تیک په‌خسا به‌کوورتی باسی
میژووی گرووپه‌کانتان بۆ بکه‌م که‌ کاتیک تووشی هه‌وا و
ئاره‌زوو هاتوون چۆن په‌رته‌وازیی له‌نیوانیاندا دروست بووه،

هەر که سیک له سهر بچوکتیرین ئیجتیهاد ئه وه که ی ته کفیر و ته بدیع و ته فسیق کردوو، تاوه کو کهس نه ماوه ته وه.

هه موو کهس به کافر مه زانه ته نانهت کابرای جاهیلش، مه لئ: ئه وه ی قورئانی پیبگات ته واو، ئی باشه، کابرا قورئانی پیبگه یشتوو، به لام عه ره ب نییه کورده، فارسه، تورکه، کوره ته نانهت به شیکی زۆر له عه ره ب له زمانی عه ره بی قورئان به باشی حالی نابن! راسته هه ندیک له زانایان ده لئین: کئ قورئانی پیبگات ئیقامه ی حوجه کراوه، به لام کئ قورئانی پیبگات که لئی تیبگات ئه وه ئیقامه ی حوجه کراوه، بۆیه ده بیت ئه وه له بهرچاو بگرین.

برۆن سهیری گروپی خه وارج بکهن، بزانه چهند تاقم و کۆمه لئان لئ درووست بووه وه ک موحه ککیمه کان و ئه زاریقه کان و نه جه داته کان و عه جاریده کان و ئیبازییه کان و هتد که باسی نزیکه ی بیست گروپی خه واريج ده کهن، هه ریه ک له مانه ش چهند کۆمه لئان لئ بووه ته وه. بۆ؟ له بهرئه وه ی له سهر بچوکتیرین بابته کیشه له نیوانیان درووست ده بوو، بۆ؟ چونکه

بهنه ما که یان تو کمه نه بوو له سهر قورئان و سووننهت، بو نموونه:
جه ماعه تی خوارج دایان به سهر دیهاتیکدا، ئافره تیکی ناودار و
به ناوبانگیان به که نیزه ک گرت، عه بدلمه لیکی کوری مه پروان
نامه یه کی بو سه کرده که یان نووسی، وتی: فلانه ئافره ته تان به
که نیزه ک بردوو، ئه وه ئه وه نده پاره، ته نها ئه و ئافره ته مان
پیده نه وه، گه وره ی خه وار یج ئافره ته که ی نارد ه وه، کو مه لیکیان
وتیان: له گه ل خه لیفه دا نامه ده گور ییه وه و رویش توویت
که نیزه که ت به رداوه، تو کافر بوویت، ئه مه کو مه لیکیان ئه ویان
کافر ده کرد بوو و خو یان جیاده کرده وه، ئیتر رووداویکی دی له و
کو مه له نوییه روویده دا، کو مه لیکی تر ئه مانیان کافر ده کرد و
جیاده بوونه وه، ئیتر زنجیره ی ته کفیر شو رده بوویه وه.

مه به ستم ئه وه یه له په رگیری دوور بکه ونه وه، نه مور جیئه بن
نه خه وار ج، بن نه ته کفیری بن، نه شلگیر بن،

سەرقالی علم ببه و خۆت له ستی لاوه کی دووربخه وه

ههروهها ئه وهی که گرنکه ئامۆژگاری گهنجی پیکریت:
سەرقالی علم بیت.

سەرقالبوون به عیلم ریکاری خۆی ههیه، ئه گهر به کوورتی
دهتهویت؟ برۆ چۆک له بهردهم شیخیک دابنی و دابنیشه
له خزمه تیدا و فیربه، با مامۆستایه کی جیی متمانه بیت، علم و
تهقوای تیدا بیت.

به لێ، با ئه و مامۆستایه ی دهرسی لا ده خوینیت دوو
سیفه تی تیدا بیت: با له خوا ترس بیت، که واته ته نها به دوای
علمدا مه گهری، مه رج نییه ئه وهی علمی پیوو، ئیتر ترس
له خواشی تیدا بیت، بۆیه با ههم ترسان له خوای تیدا بیت ههم
خاوه ن علمیش بیت، با دهرس لای ئه وانه بخویندریت، سوود
له وانه وه ربگیریت بو ئه وهی بتوانیت پهروه رده ت بکات،
تیتبگه یه نیت و پیتبگه یه نیت.

رینگاکانی وه رگرتنی علمیش، رینگای به هه شته.

زۆر راست و چەپ مەكە

ئامۆزگارىيەتى ترم بۆ گەنج ئەوويە: زۆر ئەمسەر و ئەوسەر
مەكەن، كەم راست و چەپ بىكەن، ھەر پۆژە و لەسەر پەتياك
يارى مەكە، بەلكو رينگايەكى راست بگرە و سەقامگير ببه.

کرده‌وه به علمه که تان بکن

له گه‌ل ئامۆژگاری به عیلم، ئامۆژگاری به کارکردن دیت، کارکردن به و عیلمه‌ی وه‌رتگرتووه، ئه‌گه‌ر گه‌نجت بینى فه‌رزه‌کان و شه‌ونویژی له‌سه‌ر قورس به‌ه، وه‌لاهی ده‌ستی لیبشۆ.

به‌پراستی نابیت گه‌نج که‌مه‌ترخه‌م بیت له‌ عیباده‌ته‌کان، له‌ واجباته‌کان، له‌ فه‌رزه‌کان، له‌ زیکره‌کان، له‌ ریزگرتن له‌ دایک و باوکی و هاوشیوه‌کانی.

قسەى خىربكە بۆ خەلك

هەر وهها موسلمان كه علمى هه بوو و عه مه لى پيكر د،
ئه وسا هه قه قسهى خي ريش بو ده ورووبه ره كهى بكات، با له
نزيكه كانى خو يه وه ده ستي بكات، خيزانى، كور ي، كچى،
دايكي، باوكى، كه س و خزمانى، ئينجا كو لانه كهى، ئينجا دو اى
ئه وان.

بانگه وازى و قسهى خي ر بۆ خه لك كردن مه رج و پري كارى
خو ي هه يه .

قسه له شتيك مه كه بو اري تو نييه، كا برا پر گيانى له
شوبه هى فه لسه فييه؛ ئه فلاتون واى وت، ئه رستو وا ده لي ت،
ديكار ت واى وت، جان جاك رو سو واى وت، ئه ويش
له وان هيه: جان جاك رو سو و جليكان به نزيكى يه ك بزاني ت!
كا كه، ده م مه ني له شتيك ليى نازانى، ليى گه ري با خه لكى
خو ي قسهى له گه لدا بكات.

پهروهردگار ده فهرمویت: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ
 وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِّ لَهُم بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ [النحل: ١٢٥] واته:
 «ئهی په یامبهری خوا، ئیوهش ئهی ئیمانداران، خه لکی بانگ
 بکن بۆ رینگهی پهروهردگارتان به حکمهت و دانایی؛ به ژیرانه
 و نهرم و قسهی خووش و لیزانی و، ئاموژگاری چاک و شیرین و
 جوان و، له گه لیان بدوین و موجداه له یان بکن به چاکترین
 شیوه، به لگهی جوان و به هیزیان بۆ بهینه وه». چونکه سروشتی
 ئاده میزاد وایه خووی بهشت ده زانیت و به ئاسانی ته سلیم ناییت،
 جا له بهرئه وه ده بییت زور به ژیرانه بۆی بجیته پیش.

قورتیبی ده لییت: «ئهم ئایه ته له مه ککه دابه زیووه له کاتی کدا
 که فهرمانی پیکراوه له گه ل قوره ش شهر نه کات، فهرمان به
 په یامبهری خوا ده کات خه لک بانگ بکات بۆ رپی دینی خوا به
 نهرمونیانی به بی زبری و توندوتیژی، ده شبییت تا رپوژی قیامهت
 موسلمان به م شیوازه ئاموژگاری خه لک بکن، ئهم ئایه ته
 مو حکه مه و مه نسوخ نییه دهره ق به ئیمانداره تاوانباره کان که
 ده بییت ئاموژگاری بکریت به نهرمی».

كه واته ئەم ئايه ته ده خوازيت قسه له بابەتيك نه كه يت كه
 بواري تو نيه، ويلى بكه با جگه له تو قسه ي تيدا بكات،
 گفتوگوي له گه ل مه كه، بو نمونه: مولحيديكه له پرووي
 زانباريه وه له ئاستي ئەودا نيت!! مه پو ده مه ده مي له گه لدا مه كه،
 بهيله با خه لكينيكي دي ده مه ده مي له گه لدا بكن، ئە گه ر
 وانه كه يت ئەوسا خراپه ده نيته وه له شوينيكه وه كه ده مانه وي
 چاكي بكه يت، وهك ده لين: چاوي مه پژه با كوړ نه ييت، تو
 ده ته وي چاوي برپژي، به لام كوړي ده كه يت، هات ريشي چاك
 بكات، سمپليشي له سه ري دانا، جا بوئه وه ي سمپليشت نه نيته
 سه ري و كوړي نه كه يت، ده ستی لی مه ده و ويلى بو خه لكی
 دي، ناييت تو به دواي قازانجا بگه پريت، له كاتيكا زه مانه تي
 ده ستمايه كه ت ناكه يت.

جا بانگه وازی بریتیه له زیادکردنی ده ستمايه، تو مليونيكت
 ههيه به ته وي بيكه يته دوو مليون، به لام ده زانی برپوته ناو ئەو
 كارو كه سابه ته وه - كه لي نازانی - مليونه كه شت ده پروات، هه ر
 خوشت نيت، ژنت ههيه مندالت ههيه ده ورووبه رت ههيه به و

هۆیه وه زیانیان پیده گات! دهی کاکه مه پۆ ناو ئه و بازرگانیه وه،
پاریزگاری بکه له ملیونه کهت، بۆ تو، خوا داوای له وه زیاتری
لی نه کردوویت!

ئارامبگره

دهييت ئارامگرتنت ههبييت، چونكه بانگهوازيکردن
ئارامگرتنى پيويسته. ئه و ئيمانداره ي بانگهوازي خهلك دهكات و
ئارام دهگريت لهسهر ئازاريان باشته لهوهي كه تيگهليان نابيت
و سهبري نيه لهسهر ئازاري خهلك. پهيامبهري خوا وا
دهفهرموييت.

پەلەمەكە

ئامۆزگارىيەتى تر بۆ گەنج ئەوئەيە: زوو حوكم مەدە، پەلەپەل
مەكە و ھەلەشە مەبە، پۆزگار زۆر شتتان بۆ پروندەكاتەو،
پېويست ناكات ئىستا پەلە بكەيت، ھەندىك شت ھەيە لەوانەيە
پەردە لەبەر چاوى تۆ بىت نەيىنيت، پۆزىك دىت بۆت
پروندەبىتەو ھە ئەو شتە چۆنە، كورد دەلین: قسەيەك ئەمپرو
بەپارە بىت، سبەي بەبەلاشە.

پەلە مەكە، ھەندىك شت ھەيە ئەمپرو عەقلىت بىرى ناكات،
لېي تىناگەي، با گەورە بىت، خۆت لېي تىدەگەي.

حه کیمبوون له بانگه وازدا

ٲاموژگاریه کی تر که پیویسته ٲاراسته ی گهنج بکریٲ له ده عوه و بانگه وازدا: دانایی و حکمه تان هه بیٲ، حکمه ت بریٲه له شٲدانان له جیگای خو ی «وضع الشیء فی مکانه اللائق به»، هه ر له حکمه ت بوون ٲه وه یه: گهنج نهرمونیان بیٲ له بانگه وازیدا، قسه ی زبر و وشک و ٲهق نه بیٲ، نابیٲ ٲرواٲ به گژی خه لکدا، وه کو شیخ عه بدولعه زیز ده لیٲ: ٲه م زه مانه زه مانی نهرمونیاییه، چونکه بیده و خراٲه و تاوان و سه ریچی زوړ و به ربلاوه له ناو خه لکدا، ناٲوانریٲ خه لکه هه موویان له سه ر بنچینه و بنه مای هه جر و ٲشٲلیکردن مامه له یان له گه لدا بکریٲ.

به گویرهی عه قلی خه لک قسه بکن

ئامۆژگاریه تی تر له بابه تی ده عوه و بانگه وازی که ههر په یوه سته به وهی پیشووه وه: ههر که سیک به گویرهی عه قلی خوی قسه ی له گه ل بکن؛ که سیک مولحیده جیاوازه له وه که سه ی مولحید نییه، که سه کیک عه لمانیه و بر وای به خوا و په یامبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هه یه، به لام پی وایه ئیسلام بو ئه م سه رده مه ناشیت - که ئه مه کوفره -، جیاوازه له وه عه لمانیه ی که بر وای به خوا و په یامبه ر نییه، جیاواز مامه له یان له گه لدا ده کریت و جیاواز له گه لیان ده دویت، ئه وه عه لمانیه ی پی وایه «خوا و په یامبه ر باشن، شتی باشیان هیناوه»، په یامبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له سه رده می خوی شو رشیکی باشی به رپا کردووه دژی زولم و سته م، ته نانه ت له وانیه عه لمانی هه بیت بلی ئیسلام بو ئه م سه رده مه ش ده شیت به لام قه یچییه کات یاسای فهره نسیش وه ئیسلام وایه و ده شیت، قسه کردن و مامه له کردن له گه ل ئه مه جیاوازه له مامه له کردن و قسه کردن له گه ل عه لمانیه ک که پی وایت ئیسلام بو ئه م سه رده مه ئیکسپایه ر بووه!

کہواتہ گہنج دہبیت بزائیت لہ گہل کی قسہ دکات وہ

ئاستی زانستی کہسہ کہ لہچ ئاستیکدایہ!

خاکی ببه و خۆت به باستر مه زانه له خه لک

ئامۆژگاریه تی تر که پپو یسته یادی گهنج بخریته وه، ئه وه یه:
ئه ی گهنج خۆت به باستر مه زانه له خه لکی له به رئه وه ی ریش ت
هه یه، وا مه زانه زۆر باشتری له وه ی ریشی نییه، عابایه کت داوه
به خۆت دا، وا مه زانه تو زۆر له بی عاباکان باشتری! عابا و ریش
باش و چاکن به لام پپوه ری باشی و خراپی نین!

چونکه ته قوای خوا له دلدا یه «التَّقْوَى هَاهُنَا» وهك په یامبه ری
خوا ﷺ ده فهرمویت: «ته قوا لی ریه» و ئاماژه ی کرد بو دلی، خوا
خۆی ده زایت کی لای خوا باشتره، خوا خۆی ده زانیت کی
له خوا نزیکتره، بویه پپو یسته گهنج به و روحیه ته وه پروانیت که
خۆی پی که م بیت، دلسۆز و خه مخۆری خه لک بیت، پپی
وانه بیت پله ی زۆر به رزتره له خه لکی تر.

ئامۆژگاری خه لک ده که یت بو رینماییکردنیان بیکه، بو
ده ستگرتنیان بیکه، نهك بو شکانه وه یان، یان بو به رزکردنه وه
خود، یان داخی دل ده رکردن. به لکو بو خوا خۆت پاک بکه وه.

دلت پاک بیت

ناموژگاریه تی تر که پیویسته پرووی بکریتته گنج، بریتیه له دلپاکی، دلت پاک بیت بهرامبهر موسولمانان، حیقده و رق و کینه هه لمه گره بهرامبهر به موسولمانان، حهزت له خیر بیت بو موسولمانان، خوای گه وره دوای ئه وهی ستایشی کوچه ره کان و پشتیوانان ده کات، وه سفی ئه و ئیمانداره باشانه ده کات که دوای ئه وان دین و ده فهرموویت: ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿۱۰﴾ [الحشر—]. واته: «ئه وانه شی له دوای کوچه ره کان و پشتیوانانه وه هاتوون، ده لاین: ئه ی پهروه ردگاره که مان، له ئیمه و له و برایانه ی پیش ئیمه باوه ریان هیناوه، خوشببه و، هیچ بوغز و کینه یه که مه خه ده لمانه وه بهرامبهر به و که سانه ی باوه ریان هیناوه، ئه ی پهروه ردگاری ئیمه! بهراستی ته نها ئه تووی به سوژی میهره بان.

رقی دوورمن باله هه قتان نه ترازیند

ئاموژگاریه تی ترم بو گه نج ئه وهیه که خواس میهره بان

ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا

يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ ءَلَّا تَعْدِلُوا ءَعْدِلُوا هُوَ اقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَتَّقُوا اللَّهَ

إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾ [المائدة: ٨]. واته: «ئهی ئه وانهی

باوه پرتان هیناوه هه میسه و بهرده وام زور به پیکو پیکهی ههستن به

ئه نجامدانی مافه کانی خوا له پیناوی خوا، و شایه تیده ر بن به داد

و راستی نهك به سته م، با رق و کینه تان له کومه لیک واتان

لینه کات راست نه پون و دادگه ر نه بن، دادگه ری خوازراوه

له گه ل دوست و دوورمن، دادگه ر بن ئه وه نزیکتره له

پارێزکاریه وه و، له خوا بترسن بیگومان خوا ئاگیه به

کرده وه کانتان».

﴿شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ﴾ «به دادگه رانه شایه تی بدهن، به لای هیچ

لایه کدا لامه ده نه وه، ته نانه ت با مندالیشتان بیت».

که ناکوکیه کتان بوو له گه ل که سیک، سنووربه زینی مه که ن،
ته نانه ت له وانه یه له مامو ستایه کت ئه مه بینیت، تو ئه مه ی لیوه
فیر مه به. ناکریت له گه ل خه صم و دژه که ی ناکوکیه کی ده بی -
دوینی پی و تووه: زانا، یان مامو ستایه کی لی هاتوو، یان خاوه ن
پینووس و نووسه ریکی به توانا- به لام هه ر که ئه مپرو کیشه
له نیوانیان درووست ده بیت، ده لیت: فه توای لیوه رنا گریت!

ئاخر له کوپی عه قل جیی ده بیته وه، دوینی زانا بوو بیت
ئه مپرو نه زان؟! چو ن ده کریت دوینی قه له م به ده ست و ئه مپرو
نه فام؟! چو ن ره وایه دوینی داریکی به ردار بیت و ئه مپرو نه مام!؟

هه ندیک جار وایه خوای گه وره به نده یه ک به به نده یه کی تر
تاقیده کاته وه، ئه حمه دی کوری حه نبه ل وه سفی پیاویکی کرد له
هه والخوانانی فه رمووده، وتی: پیاویکی چاکه، وتیان: ئه ی ئه و
قسه به تو ده کات؟! وتی: «آی شیء حیلتي، شیخ صالح قد بلي
بي»، واته: ده سته لاتی من چی بیت، پیاویکی چاکه، به س خوا
به من تاقیکردو ته وه که قسه به من ده کات!». «

په یامبه‌ری خوا ﷺ له نیشانه‌ی دووره‌کان ده‌فهرمویت: «وإذا
 خاصم فجر» «کاتیک کیشه ده‌که‌ویته نیوانتانه‌وه سنوور
 ده‌به‌زنیټ»، سنوربه‌زاندن چیه؟ تۆ دویټی پیت وتووه: زانا،
 موجته‌هید، شه‌و‌خه‌وتین و به‌یانی هه‌ستاین، سه‌یر ده‌که‌ین
 که‌سه‌که‌ علمه‌که‌ی بووه به‌هه‌لم و پویشتووه به‌ئاسماندا، ئەمه
 به‌راستی خه‌له‌له‌ به‌بوچوون و فکر، ئەوه‌نموونه‌نییه‌له‌سه‌ر‌هیچ
 که‌سیک، نموونه‌یه‌کی گشتیه، هه‌ر که‌سیک سه‌یری نه‌فسی
 خو‌ی بکات، تۆ دویټی به‌هاورپکه‌ت وتووه: کوری وه‌کو تۆ
 راستگوم نه‌بینیووه، پیاوی وه‌کو تۆ باش نییه، هه‌ر ئەوه‌نده
 راجیاوای که‌وته نیوانتانه‌وه، ده‌لیت: تۆ درۆزیت، ناپیاوی
 وه‌ک تۆم نه‌دیووه! باشه‌ئه‌مپرو درۆ ده‌که‌ی که‌ده‌لیی درۆزنه، یان
 دویټیکه‌ درۆت کرد که‌وتت راستگویی؟! کامیان؟! هه‌ر کامیان
 پیت تۆ هه‌ر زه‌ره‌رمه‌ند ده‌بیټ.

بو‌یه هه‌موو کات سنووربه‌زینی مه‌که‌ن، هه‌میشه‌مامناوه‌ند

بن.

له كۆتاييدا

ئەمە برىتتیه له هەندىك ئامۆژگارى كورت كه يه كه م جار
ئامۆژگارى نه فسى به دكار و تاوانكارى خۆمى پیده كه م، خواى
گه و ره لیمان ببووریت و لیمان خوش بیت، پاشان ئامۆژگارى
هه ر برا و خوشكىكى گه نجى پیده كه م كه گوئی لیمانه و
دهیستیت و دلسۆزى دین و ئیمان كه ی خویه تی.

خواى گه و ره هیدایه تمان بدات و ره حمان پبىكات و
له تاوانمان خوشبیت و عه فومان بكات و نییه تپاكیمان پى كه ره م
بكات و به ئیمان ه وه نه بیت نه مانباته وه بۆلاى خۆی.

خواى گه و ره هیدایه تی ئیمه و هه ر گه نجىك بدات كه
نییه تی خیره و هه زى له خیره.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ،
أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ .

پڙست

- پيشه ڪي نووسهر ٤
- ٽاموڙگاري و يادخسته وهه يه ڪ بؤ گه نجان ٥
- يه ڪه م: ته قواي خواي گه وره: ٦
- هه لٽرار دني سه رمه شقي چاڪ ٧
- له بابه ته خيلا فييه ڪان دل فر اوان بن ٩
- له وتي وتي دوور بڪه ونه وه ١٠
- دوور ڪه وتنه وه له تووندره وي و شلر ه وي ١١
- سه ر قالي علم بيه و خوت له شتي لاهه ڪي دوور بيه وه ١٦
- زور پراست و چه پ مه ڪه ١٧
- ڪرده وه به علمه ڪه تان بڪه ن ١٨
- قسه ي خير بڪه بؤ خه لڪ ١٩
- ٽارام بگره ٢٣
- په له مه ڪه ٢٤
- حه ڪيمبوون له بانگه وازدا ٢٥
- به گوڙه ي عه قلي خه لڪ قسه بڪه ن ٢٦
- خاڪي بيه و خوت به باشتر مه زانه له خه لڪ ٢٨
- دلٽ پاڪ بيت ٢٩

۳۰ رقی دووژمن با لههقتان نه ترازینیت

۳۳ له کو تاییدا.

۳۴ پیرست